

Rade Krstić

Eliksirji skritih resnic

V vsaki roki

V vsaki roki
videti
igračo
in otroka,
kako se z njo igra ...

Da številke prerešetajo
dno navdiha.
Da besede preskočijo
membrano molka.

In da se črke
spustijo v nič.

Tišina vode

Da bi se je naučili,
smo jezik v kruh zavili
in se od besed poslovili.

Da bi jo obdržali na distanci,
smo molk preorali
in črke postoterili.

Končno!
Da jo treščimo ob zid,
se mora ob stiku zaslišati
atomska eksplozija praelementov.

Supersonična telesca

Salve jutranjih meglic
gredo skozi rosna telesca
utišanih sončevih kvarkov.

Kozmos umiva dlani dneva.
Vedute raja so na obzorju repatice.
Neizsanjane slutnje obidejo noči.
Izpuhi reaktivca parajo nebo.
Nihče ne obrača galaktične nebule.
Zlata plošča sonca priklene rep kometa.
Luna je v sožitju z zemeljsko osjo.
Na morju se prikaže geocentrični val.

Srce sveta

Je v templju daljnih ravnih nepovedanega.
Atomi pradavnine se sklanjajo pred začetkom.
Protoni spajajo artikulirano govorico jeter.

Ko zadoni harmonija neba, glave prednikov
trkajo skupaj kot bilijardne krogle sna.
Njegovi udarci spolzijo skozi rešetke niča.

Na milijone otrok se rodi.
Piščali neznanega pojedjo vsak glas tišine.

Solarni dotiki

Semena življenja,
stisnjena skupaj,
se spajajo v bit.

Kot vesolja,
ki izginjajo skozi črne luknje,
pridejo na plan v novi podobi.

Ogenj jih obsveti v mikrosekundi.
Tedaj postanejo čista kot deževne kaplje.

Luminozna vizija

Ko se spotoma ozreš,
ti jasno nebo zacvrči v srcu.

Postaneš in utihneš.
Iz vseh simfonij,
ki tu določajo časoraslo pot,
sestaviš akustične tetive zvoka.

Nenazadnje,
tudi tvoj ego
obrži svetlobno čakro Zemlje.

Stebła intuicije

Morda se tulci svetlobe
prerinejo do začetka teme.

Tedaj aktiviraš
zlata spoznanja resnice.

Nikoli te ni dovolj.
Vedno imaš še eno priložnost,
da stisneš srce v prekat
zone polmraka.

Prizme iz premen duha

Nosijo jih mnogi.
Držijo zadnje platišče obnemelih krikov.

Na drugi strani,
kjer sta tišina in mir,
postaja vedno bolj ekstatično.

Rastejo iz nič.

Rekonstrukcije sna

Ne spiš.
Organiziraš se.

Letiš kot ptica.
Postoteriš se.

Bediš.
Vedno bolj si zbran.

Pogumno srce
te vodi od molka do molka
v zadnji kletki besede.

Knjiga, streha duše

Opira se
kot pahljača svetlobe
v prvem jutranjem žarku.

Skozi eter sveta
pridonijo čarobne paličice
nikdar zaznamovanih misli.